

ingen Bemyndigelse til at udtale sig om andre Forhold deroppe. Men Udvalget tillader sig dog at udtale Ønsket om, at samtidig med, at denne Side af Livet deroppe ordnes, de øvrige Forhold der maa blive ordnede paa tilsvarende Maade, fordi det i Virkeligheden vil være en Betingelse for, at dette Forslag kan faa den Betydning, det skal have. Efter Forslaget kan en Grønlænder blive baade Præst og Provst, men samtidig er det saaledes, at en Grønlænder ikke en Gang kan blive Volontør i Handelen. Man forstaar da, at de grønlandske Præster ville have megen Vanskelighed ved at hævde sig overfor deres Landsmænd og den danske Administration i det hele, naar der gøres en saadan Forskel. Naar Grønlænderne paa denne Maade ere udelukkede fra hele den verdslige Side af Livet, er det klart, at man ikke kan frigøre og løfte dem paa andre Omraader. Den Udvikling og Selvstændiggørelse, som man ønsker, der skal ske for Grønlænderne paa Kirke- og Skolevæsenets Omraade, maa derfor nødvendigvis ledsages af en Hævelse og Løftelse ogsaa paa andre Omraader. Ellers vil jo den Løftelse, vi her tiltænke dem, ikke kunne virke i sin fulde Udstrækning, ja, vil endog blive betydelig hemmet. Dertil kommer, at man ikke ret vel fra Kirkens Side kan være tilfredsstillet med, at det er saaledes, som det blev fremhævet ved Finanslovens Behandling, at en af Handelens Betjente ikke maa være gift med en Grønlænderinde, medens Præster og Provster vel maa være gifte med Grønlænderinder. En af Handelens Betjente eller Overbetjente maa altsaa ikke være gift med en Grønlænderinde, medens det derimod er, om jeg saa maa sige, officielt, at de have uægte Børn med Grønlænderinder! Det er et Forhold paa det sædelige Omraade, som vi ikke vel kunne være tjente med, og som naturligvis vil hindre Virkningen af det Arbejde, vi ville udføre paa Kirkens og Skolens Omraade.

Jeg nævner ogsaa en saadan Ting, nemlig den Anvendelse, der sker af Brændevin deroppe. Jeg skal ikke komme videre ind paa det, men blot sige dette, at vi maa dog ikke i mindste Maade minde om hint Billede med Skibet, der udgaar fra det kristne kultiverede Land til Hedningefolket, og som indeholder baade Missionærer og Spiritus, Missionærer til at kristne Folk, og Spiritus til at fordærve, underkøbe og underkue dem. Jeg skal selvfølgelig ikke komme nærmere ind paa dette

Spørgsmaal, men jeg har altsaa efter Udvalgets Ønske maattet udtale disse Ting her.

Jeg tror ikke, der er flere Ændringsforslag, som det er nødvendigt at omtale. Jeg skal kun med Hensyn til det sidste Ændringsforslag, som gaar ud paa, at denne Lov skal oversættes paa Grønlandsk og bekendtgøres i Kirken og paa anden Maade for Grønlænderne, sige, at der kan vel neppe være Tvivl om, at dette er rigtigt. Men med det samme skal jeg tillade mig at henstille til den højtærede Kultusminister, om det ikke ogsaa kunde være godt, at ét passende Uddrag af de Forhandlinger, som her have været førte om de grønlandske Forhold, paa en eller anden Maade bleve bekendte for Grønlænderne. Det kunde muligvis ske gennem det Blad, der udgaar paa Grønlandsk, og hvis Navn jeg ikke paa nogen Maade kan udtale — Atuagagdliutit hedder det. Jeg skal henstille, om man ikke ad den Vej, eller ad hvilken Vej man ellers synes, kunde gøre Grønlænderne bekendte, ikke blot med Loven, men ogsaa med en Del af de forskellige Udtalelser, der ere faldne her, for at det kunde blive bekendt for Grønlænderne, at vi have Interesse for deres Land og deres Fremtid, og at vi ere villige til ikke blot at hjælpe dem, men som et Hovedpunkt at respektere dem som vore Medmennesker, som vi gerne, saa vidt muligt, vilde hæve op ved Siden af os. Jeg slutter med den Udtalelse, at dersom det maa lykkes Administrationen at gennemføre denne Lov, og da helst med de Ændringer, jeg her har anbefalet, og udføre den, saaledes som den lyder, efter dens Tankegang, og dersom det saa samtidig maa lykkes at indføre tilsvarende Reformere paa de andre Omraader i Grønland, saa er jeg vis paa, at det vil være af vidtrækkende Betydning for dette Land.

Zahle: Da jeg i Udvalget har kunnet slutte mig til Flertallet og de af det stillede Ændringsforslag, har jeg ikke haft Anledning til at tage Ordet og vilde ikke have taget Ordet, for saa vidt man havde indskrænket sig til, saaledes som det skulde ske ved 2den Behandling, at tale om de foreliggende Ændringsforslag.

Men da den ærede Ordfører har faaet Lov til meget vidt at tale om de grønlandske Forhold i Almindelighed ogsaa her ved 2den Behandling, maa det maaske være mig tilladt ganske kort at give min Tilslutning til den ærede Ordførers almindelige Bemærkninger. Ogsaa jeg mener,